Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 7. Warszawa, dnia 15 lipca 1933 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

SKOROWIDZ RZECZOWY.

133.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 26 maja 1933 r.

w sprawie zmiany w rozporządzeniu o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich.

Na podstawie art. 21 i 38 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 706) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 listopada 1932 r. o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 923) czyni się następującą zmianę:

Znosi się istniejący na obszarze Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Białymstoku Powiatowy Urząd Ziemski w Augustowie; powiat augustowski włącza się do właściwości terytorjalnej Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Suwałkach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1933 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Nakoniecznikow-Klukowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 4 czerwca 1933 r. Nr. 41 poz. 329).

134.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 30 maja 1933 r.

w sprawie emisji I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej

Na podstawie części 3 art. 34 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1 poz. 1) w brzmieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o wynagrodzeniu za nieruchomości ziemskie, wypłacanem na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 265) zarządza się co następuje:

§ 1. Na cele wymienione w art. 31 ustawy z dnia 28 grud-

nia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz art. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o wynagrodzeniu za nieruchomości ziemskie, przejęte na własność Państwa z mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 277), wypuszcza się I serję 3% państwowej renty ziemskiej w złotych w złocie na sumę 50.000.000 złotych w złocie.

§ 2. Obligacje I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej opiewać będą na okaziciela i będą wypuszczone w odcinkach po 100, 500, 1.000 i 5.000 złotych w złocie. Każda obligacja zaopatrzona będzie w 20 półrocznych kuponów oraz w talon. Kupony płatne będą półrocznie zdołu w dniach 1 czerwca i 1 grudnia każdego roku. Pierwszy kupon płatny będzie w dniu 1 grudnia 1933 r.

§ 3. Obligacje I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej będą zaopatrzone w podpisy Ministra Skarbu, Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, członków Komisji Długów Państwa oraz w pieczęć Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Kupony oraz talony zaopatrzone będą w podpisy Ministra Skarbu i Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 4. Umorzenie obligacyj I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej nastąpi nie później niż w dniu 1 grudnia 1992 r. Umorzenie odbywać się będzie corocznie drogą losowań lub skupu z wolnej ręki, począwszy od dnia 1 grudnia 1933 r. według załączonego planu umorzenia. W razie jeśliby obligacje skupione celem ich umorzenia nie dosięgły wysokości raty, przypadającej do umorzenia w danym terminie, brakująca reszta będzie umorzona w drodze losowania. Mogą być również umarzane obligacje poza planem umorzenia z zaliczeniem na poczet wykonania planu lat następnych. Numery i wartość nominalna obligacyj umorzonych oraz dzień ich umorzenia będą ogłaszane każdorazowo w „Monitorze Polskim“.

§ 5. Kupony z zapadłym terminem płatności oraz wylosowane obligacje I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej opłacane będą w kasach: skarbowych, Państwowego Banku Rolnego, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasy Oszczędnościowej oraz ich oddziałów. Przy wypłacie kapitału wylosowanych obligacyj wartość brakujących kuponów, których termin płatności przypada po dacie wylosowania, będzie potrącona od kapitału.

§ 6. Spłata kapitału oraz wypłata odsetek obligacyj I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej nastąpi w złotych według równowartości 900/5332 grama czystego złota za jednego złotego w złocie zgodnie z postanowieniem art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r.

w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

§ 7. Z dniem wylosowania obligacyj I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej ustaje ich oprocentowanie.

Obligacje I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej mogą być przedstawione do spłaty w ciągu lat 30 od dnia ich wylosowania, kupony zaś w ciągu lat 5 od dnia ich płatności. Obligacje I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej i kupony nieprzedstawione do spłaty w powyższych terminach ulegają przedawnieniu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski.

Załącznik do § 4 rozp. Min. Skarbu w porozumieniu z Min. Roln. i Ref. Roln. z dn. 30 maja 1933 r. (poz. 337).

Plan umorzenia I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej dla sumy 50.000.000 złotych.

L. p. raty	Termin płatności	Spłata kapitału	Pozostało do umorz.
1	1 grudnia 1933	50.000	49.950.000
2	„ 1934	105.000	49.845.000
3	„ 1935	160.000	49.685.000
4	„ 1936	220.000	49.465.000
5	„ 1937	260.000	49.205.000
6	„ 1938	370.600	48.834.400
7	„ 1939	381.200	48.453.200
8	„ 1940	392.400	48.060.800
9	„ 1941	403.500	47.657.300
10	„ 1942	415.300	47.242.000
11	„ 1943	427.200	46.814.800
12	„ 1944	439.700	46.375.100
13	„ 1945	452.300	45.922.800
14	„ 1946	465.500	45.457.300
15	„ 1947	479.000	44.978.300
16	„ 1948	492.800	44.485.500
17	„ 1949	507.300	43.978.200
18	„ 1950	521.900	43.456.300
19	„ 1951	537.300	42.919.000
20	„ 1952	552.800	42.366.200

L. p. raty	Termin płatności	Spłata kapitału	Pozostało do umorz.
21	„ 1953	569.000	41.797.200
22	„ 1954	585.600	41.211.600
23	„ 1955	602.800	40.608.800
24	„ 1956	620.300	39.988.500
25	„ 1957	638.500	39.350.000
26	„ 1958	657.200	38.692.800
27	„ 1959	676.400	38.016.400
28	„ 1960	696.300	37.320.100
29	„ 1961	716.700	36.603.400
30	„ 1962	737.900	35.865.500
31	„ 1963	759.400	35.106.100
32	„ 1964	781.800	34.324.300
33	„ 1965	804.800	33.519.500
34	„ 1966	828.500	32.691.000
35	„ 1967	852.800	31.838.200
36	„ 1968	878.100	30.960.100
37	„ 1969	903.800	30.056.300
38	„ 1970	930.500	29.125.800
39	„ 1971	958.100	28.167.700
40	„ 1972	986.300	27.181.400
41	„ 1973	1.015.500	26.165.900
42	„ 1974	1.045.400	25.120.500
43	„ 1975	1.076.400	24.044.100
44	„ 1976	1.108.200	22.935.990
45	„ 1977	1.141.000	21.794.900
46	„ 1978	1.174.700	20.620.200
47	„ 1979	1.209.600	19.410.600
48	„ 1980	1.245.400	18.165.200
49	„ 1981	1.282.200	16.883.000
50	„ 1982	1.320.400	15.562.600
51	„ 1983	1.359.400	14.203.200
52	„ 1984	1.399.800	12.803.400
53	„ 1985	1.441.300	11.362.100
54	„ 1986	1.484.200	9.877.900
55	„ 1987	1.528.100	8.349.800
56	„ 1988	1.573.700	6.776.100
57	„ 1989	1.620.200	5.155.900
58	„ 1990	1.668.600	3.487.300
59	„ 1991	1.718.000	1.769.300
60	„ 1992	1.769.300	
		50.000.000	

(Dz. U. R. P. z dn. 17.VI.1933 r. Nr. 43 poz. 337)

135.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 maja 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany w rozporządzeniu z dnia 10 marca 1932 r. o przyznaniu wyjątkowych ulg w spłacie należności z tytułu długoterminowych pożyczek w listach zastawnych i w obligacjach meljoracyjnych Państwowego Banku Rolnego.

Na podstawie art. 36 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R .P. Nr. 59, poz. 369), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 26 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 966) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych z dnia 10 marca 1932 r., wydanem w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Rolnictwa o przyznaniu wyjątkowych ulg w spłacie należności z tytułu długoterminowych pożyczek w listach zastawnych i w obligacjach meljoracyjnych Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 194) wprowadza się następującą zmianę:

W § 1 w punkcie a) wyrazy: „na dzień 1 stycznia 1932 r.“ zastępuje się wyrazami: „na dzień 1 stycznia 1933 r.“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow - Klukowski.

(Dz. U. R. P. z dn. 23.VI.1933 r. Nr. 44 poz. 340).

136.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 czerwca 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 42 i 47 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 253) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi są następujące:

1) wpis,
2) opłata kancelaryjna,
3) koszty postępowania.

§ 2. Opłaty uiszczać należy w gotówce. Urząd rozjemczy nie podejmuje żadnej czynności, jeżeli strona obowiązana do uiszczenia opłaty obowiązku tego nie dopełni.

§ 3. Wpis pobiera się od wniosku o wszczęcie postępowania przed urzędem rozjemczym.

Wysokość wpisu zależna jest od wartości przedmiotu postępowania i wynosi 1½% tej wartości, ustalonej przez urząd rozjemczy, przyczem każde rozpoczęte 100 zł. liczy się za pełne.

§ 4. Na żądanie stony zwraca się połowę wpisu w razie cofnięcia wniosku przed rozpoczęciem rozprawy oraz w przypadku zawarcia ugody.

Jeżeli strony zgodnie wniosą o wszczęcie postępowania wyłącznie w celu zawarcia ugody, wysokość wpisu wynosi ½% wartości przedmiotu ugody.

§ 5. Suma wpisu nie może wynosić w powiatowym urzędzie rozjemczym mniej niż 2 złote, w wojewódzkim zaś urzędzie rozjemczym — mniej niż 10 zł.

§ 6. Jeżeli suma wpisu w postępowaniu przed powiatowym urzędem rozjemczym przewyższa 200 zł., a w postępowaniu przed wojewódzkim urzędem rozjemczym 1.000 zł. — urząd rozjemczy może nadwyżkę wpisu, przewyższającą te kwoty, obniżyć według własnego uznania, biorąc pod uwagę finansową sytuację dłużnika i rzeczywistą wartość przedmiotu postępowania.

§ 7. Za wypisy, odpisy, zaświadczenia, wyciągi oraz inne dokumenty, wydawane przez urząd rozjemczy, pobiera się opłatę kancelaryjną: w powiatowym urzędzie rozjemczym w wyso-

kości 50 groszy, w wojewódzkim urzędzie rozjemczym w wysokości 1 złotego — za każdą stronę wydanego dokumentu, przyczem każda rozpoczęta strona liczy się za całą.

§ 8. Do kosztów postępowania należą:

1) należności świadków, biegłych i tłumaczów,

2) opłaty należne innym władzom, urzędom i instytucjom,

3) koszty ogłoszeń w pismach,

4) koszty połączone z wykonaniem przez urząd rozjemczy czynności poza jego siedzibą.

§ 9. Wynagrodzenie świadków, biegłych oraz tłumaczów, wezwanych przez urząd rozjemczy, ustala urząd rozjemczy według własnego uznania, uwzględniając konieczne wydatki, związane z ich stawiennictwem i ewentualną stratą zarobku.

§ 10. Strona, która wniosła o dokonanie czynności, połączonej z wydatkami, zobowiązana jest złożyć zaliczkę na pokrycie kosztów postępowania. Jeżeli strony wspólnie wniosły o dokonanie czynności, zaliczkę uiścić winny w równych częściach, lub w innym stosunku, według uznania urzędu rozjemczego.

Urząd rozjemczy oznaczy wysokość zaliczki i termin jej złożenia.

§ 11. Do uiszczenia należności (§ 1) obowiązana jest strona, która wniosła o podjęcie czynności. Gdy o podjęcie czynności wniosły zainteresowane strony wspólne, obowiązek uiszczenia należności może urząd rozjemczy rozłożyć pomiędzy te strony.

§ 12. Należności, pobierane przez powiatowy urząd rozjemczy w 80% wpływają na rzecz powiatowego związku komunalnego, a w 20% na rzecz delegatury komitetu do spraw finansowo-rolnych.

Kasa powiatowego związku komunalnego przyjmuje należności, obliczone przez powiatowy urząd rozjemczy oraz dokonywa wypłat na zlecenie tego urzędu.

Należności pobierane przez wojewódzki urząd rozjemczy wpływają na dochód Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Kasa urzędu wojewódzkiego przyjmuje należności obliczone przez wojewódzki urząd rozjemczy oraz dokonywa wypłat na zlecenie tego urzędu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki.*

(Dz. U. R. P. z dn. 23.VI.1933 r. Nr. 44 poz. 343).

137.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1933r.

o utworzeniu izby rolniczej z siedzibą w Krakowie oraz o ustaleniu okręgu działalności tej izby.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 2, poz. 16) zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się izbę rolniczą z siedzibą w Krakowie z okręgiem działalności, obejmującym obszar województwa krakowskiego.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski.

(Dz. U. R. P. z dn. 30.VI.1933 r. Nr. 46 poz. 358).

138.

POZA WYŻEJ WYMIENIONEMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dn. 3 czerwca 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 31 marca 1933 r. o świadczeniach na rzecz Funduszu Pracy. (Dz. U. R. P. z dn. 4.VI.1933 r. Nr. 41, poz. 326).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 8 czerwca 1933 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 marca 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. z dn. 10.VI.1933 r. Nr. 42, poz. 331).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 24 maja 1933 r. o ustaleniu list związków rewizyjnych, zrzeszających spółdzielnie kredytowe, których wierzytelności nie podlegają przepisom ustawy z dn. 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych oraz nie mogą być przedmiotem postępowania przed urzędami rozjemczemi, przewidzianemi ustawą z dn. 28 marca 1933 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. z dn. 10.VI. 1933 Nr. 42, poz. 332).

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 20 maja 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dn. 16 czerwca 1931 r. w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. z dn. 17.VI.1933 r. Nr. 43, poz. 336).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 10 czerwca 1933 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej (Dz. U. R. P. z dn. 17.VI.1933 r. Nr. 43, poz. 339).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 maja 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie obszarów, na których gospodarstwa osadników są wolne od nadzwyczajnej daniny majątkowej (Dz. U. R. P. z dn. 30.VI. 1933 r. Nr. 46, poz. 360).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 czerwca 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu cen sprzedażnych spirytusu na cele niekonsumcyjne. (Dz. U. R. P. z dn. 30.VI. 1933 r. Nr. 46, poz. 361).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 czerwca 1933 r. o uldze celnej na kwas węglowy (Dz. U. R. P. z dn. 30.VI. 1933 r. Nr. 46, poz. 363).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 27.VI.1933 r. o dalszem przedłużeniu terminu ważności rozporządzenia z dn. 22 kwietnia 1932 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie bekonów i szynek (Dz. U. R. P. z dn. 30.VI.1933 r. Nr. 46 poz. 365).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 30 czerwca 1933 r. o dalszem zawieszeniu cła wywozowego od szmat, skrawków tkanin, starych: lin, powrozów i sznurków, skrawków papieru i makulatury. (Dz. U. R. P. z dn. 30.VI. 1933 r. Nr. 46 poz. 366).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 30 czerwca 1933 r. w sprawie ceł wywozowych (Dz. U. R. P. z dn. 30.VI.1933 r. Nr. 46 poz. 367).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 16 czerwca 1933 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 23 lipca 1925 r. o warunkach funkcjonowania oraz organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) na torach wyścigowych towarzystw wyścigów konnych oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów. (Dz. U. R. P. z dn. 30.VI. 1933 r. Nr. 46, poz. 374).

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1933/34 na obszarze województw wileńskiego i nowogródzkiego. (Monit. Polsk. z dn. 3.VI. 1933 r. Nr. 127, poz. 164).

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 31 maja 1933 r. w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do Rady Wielkopolskiej Izby Rolniczej. (Monit. Polsk z dn. 8.VI.1933 r. Nr. 130, poz. 169).

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 1 czerwca 1933 r. w sprawie umorzenia 11-ej raty obligacyj I serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej (Monit. Polsk z dn. 12.VI.1933 r. Nr. 133 poz. 175).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 9 czerwca 1933 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 11 kwietnia 1933 r. o nadaniu statutu izbie rolniczej z siedzibą w Łodzi (Monit. Polsk. z dn. 14.VI.1933 r. Nr. 135 poz. 178).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 czerwca 1933 r. o nadaniu statutu izbie rolniczej z siedzibą w Brześciu nad Bugiem (Monit. Polsk. z dn. 17.VI.1933 r. Nr. 137, poz. 179).

Instrukcja Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 czerwca 1933 r. w sprawie trybu przyjmowania świadczeń w naturze przewidzianych w art. 27 i 34 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 163) na spłatę niektórych zaległych podatków oraz udziału w kosztach robót meljoracyjnych (Monit. Polsk. z dn. 21.VI.1933 r. Nr. 140, poz. 183).

Obwieszczenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 czerwca 1933 r. o sprostowaniu błędu w zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 maja 1933 r. w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do Rady Wielkopolskiej Izby Rolniczej (Monit. Polsk. z dn. 22.VI.1933 r. Nr. 141 ,poz. 184).

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 23 czerwca 1933 r. w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do rady Warszawskiej Izby Rolniczej (Monit. Polsk. z 28.VI.1933 r. Nr. 146, poz. 186).

139.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. i R. R.

Nr. Z. Ryb. II—1/34—33 z dnia 9 czerwca 1933 r.

w sprawie podziału wód otwartych na obwody rybackie.

Na podstawie art. 20 ustawy z dn. 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) ustalam w drugiej kolejności następujący porządek i termin podziału wód otwartych na obwody rybackie.

PP. Wojewodowie: Białostocki, Kielecki, Lubelski, Łódzki, Pomorski, Poznański, Warszawski, Wileński i Wołyński oraz P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy zechcą zarządzić przeprowadzenie w terminie najpóźniej do dnia 31 grudnia 1933 r. podziału na obwody rybackie następujących wód otwartych:

I. na obszarze woj. białostockiego.

1. Dorzecze prawobrzeżnych dopływów Bugu.
2. Dorzecze Narwi z wyłączeniem dorzecza Biebrzy.

II. na obszarze woj. kieleckiego.

1. Dorzecze Pilicy.

III. na obszarze woj. lubelskiego.

1. Dorzecze prawobrzeżnych dopływów Wisły z wyłączeniem dorzecza Wieprza.
2. Dorzecze Bugu z wyłączeniem dorzecza Krzny.

IV. na obszarze woj. łódzkiego.

1. Dorzecze lewobrzeżnych dopływów Pilicy,
2. Dorzecze Noteci,
3. Dorzecze Bzury,

V. na obszarze woj. pomorskiego.

1. Dorzecza prawobrzeżnych dopływów Wisły.

VI. na obszarze woj. poznańskiego.

1. Dorzecze Noteci.

VII. na obszarze woj. warszawskiego

1. Dorzecza lewobrzeżnych dopływów Pilicy.
2. Dorzecze Noteci.
3. Dorzecza lewobrzeżnych dopływów Drwęcy.
4. Dorzecza dopływów Wisły z wyłączeniem dorzecza Bugu i Narwi.
5. Dorzecze Bugu z wyłączeniem dorzecza Wkry.
6. Dorzecze Narwi.

VIII. na obszarze woj. wileńskiego.

1. Dorzecze Sojdzianki i Brażoły oraz grupa jezior pomiędzy dorzeczem Sojdzianki i Brażoły a granicą Państwa.
2. Dorzecze Dźwiny z wyłączeniem dorzecza Dzisny.

IX. na obszarze woj. wołyńskiego.

1. Dorzecza prawobrzeżnych dopływów Bugu,
2. Dorzecze górnej Prypeci, Wyżenki oraz kanału Turskiego.

X. na obszarze m. st. Warszawy.

1. Dorzecza dopływów Wisły.

Przy przeprowadzaniu podziału wód otwartych na obwody rybackie winny być zastosowane przepisy zawarte w zarządzeniach:

1. z dn. 29 października 1932 r. Nr. Z. Ryb. II—1/32 w sprawie zasad i sposobu podziału wód otwartych na obwody rybackie.

2. z dn. 3 listopada 1932 r. Nr. Z. Ryb. II—1/34 w sprawie trybu postępowania przy podziale wód otwartych na obwody rybackie.

3. z dn. 4 listopada 1932 r. Nr. Z. Ryb. II—1/35 w sprawie właściwości władzy w sprawach rybołówstwa w wodach, stanowiących granicę dwóch województw.

4. z dn. 18 marca 1933 r. Nr. Z. Ryb. II—1/10/33 w sprawie obwodów rybackich na jeziorach.

5. z dn. 29 maja 1933 r. Nr. Z. Ryb. II—1/30/33 w sprawie tworzenia obwodów rybackich na jeziorach państwowych.

Podział wód otwartych poszczególnych dorzeczy, względnie ich części na obwody rybackie, winien być ogłaszany w miarę przeprowadzonych dochodzeń w sposób przewidziany w ustę-

pie przedostatnim zarządzenia z dn. 29 października 1932 r. Nr. Z. Ryb. II—1/32.

Minister: *Nakoniecznikow - Klukowski.*

Otrzymują: pp. Wojewodowie: w Białymstoku, Kielcach, Lublinie, Łodzi, Toruniu, Poznaniu, Warszawie, Wilnie, Łucku oraz P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

140.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. Z. Ryb. II—1/33—33 z dnia 19 czerwca 1933 r.

w sprawie wykonania ustawy o rybołówstwie w województwach środkowych i wschodnich.

W związku z wykonaniem art. 27 i 50 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 357) wyjaśniam i zarządzam, co następuje:

I. Wszelkie umowy o dzierżawę obwodów rybackich, które utworzone zostały na zasadzie art. 19 i 20 powołanej ustawy winny treścią swoją i formą odpowiadać wzorowi umowy o dzierżawie obwodu rybackiego, stanowiącemu załącznik Nr. 1 do zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 maja 1932 r. Nr. Ryb. II—1/12, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa i Reform Roln. Nr. 3 z 1932 r. poz. 32 z uwzględnieniem zmian we wzorze umowy, wyszczególnionych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Przy wypuszczaniu w dzierżawę obwodów rybackich powiatowe władze administracji ogólnej winny stosować się do treści zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 czerwca 1932 r. Nr. Ryb. II—15 w sprawie zasad i sposobów wypuszczania w dzierżawę obwodów rybackich, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. 3 z 1932 r. poz. 38.

Pierwszy raz po przeprowadzonym podziale wód otwartych na obwody rybackie, obwody te należy wydzierżawić na lat pięć.

II. Wzory osobistych dowodów rybackich, przewidzianych w art. 42 i 47 ustawy o rybołówstwie z 1932 r. ustalam na mocy art. 50 powołanej ustawy według załącznika Nr. 2 dla karty rybackiej i załącznika Nr. 3 dla karty wędkarskiej zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 maja 1932 r. Nr. Ryb. II—1/12, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa

i Reform Rolnych Nr. 3 poz. 32 z 1932 r. (Druki kart rybackich, kart wędkarskich oraz arkuszy wkładkowych do tych ostatnich otrzymywać może Urząd Wojewódzki za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego, dokąd w razie potrzeby należy skierować zamówienia).

III. a) Potrącenia na cele ogólnego zagospodarowania rybackiego wód otwartych i obrony rybołówstwa od szkód, dokonywane przez powiatową władzę administracji ogólnej z pobieranych przez nią czynszów dzierżawnych na mocy art. 32,

b) wpłaty, dokonywane na ten cel przez właścicieli obwodów rybackich własnych, zgodnie z art. 41 ust. 3 i 4 oraz

c) składki uiszczane w Starostwie przy otrzymywaniu osobistych dowodów rybackich, przewidzianych w art. 42 i 47, — wpłacane być winny na rachunek „Funduszu Ochrony Rybołówstwa" w Pocztowej Kasie Oszczędności Nr. konta 30582, z wykazaniem tytułu wpłaty, wymienieniem obwodu rybackiego oraz okresu, za jakie wpłaty dokonane zostały.

IV. Składki na cele ogólnego zagospodarowania wód otwartych i obrony rybołówstwa od szkód, uiszczane przy otrzymywaniu osobistych dowodów rybackich, obliczać należy w stosunku do pełnego roku kalendarzowego, dla kart zaś wędkarskich półrocznych na okresy półroczne, zaczynające się z dniem zatwierdzenia pozwolenia.

V. Zarządzenie niniejsze dotyczy tylko tych wód otwartych, na których prawomocnem orzeczeniem przeprowadzony został podział na obwody rybackie.

Minister: *Nakoniecznikow-Klukowski.*

Otrzymują: Panowie Wojewodowie: w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Kielcach, Białymstoku, Wilnie, Nowogródku, Brześciu n/B., Łucku oraz Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

Załącznik

do zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych
z dnia 19 czerwca Nr. Z. Ryb. II—1/33.33

Zmiany § 4 wzoru umowy o dzierżawę obwodu rybackiego, stanowiącego załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 31 maja 1932 r. Nr. Ryb. II—1/12 (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. 3, poz. 32).

W ustępie 1):

Zdanie: „b) pośrednio przez uczestniczenie w kosztach zbiorowego zarybiania łososiem i trocią danego dorzecza" otrzymuje następujące brzmienie: „b) pośrednio przez uczestniczenie w kosztach zbiorowego zarybiania danego dorzecza".

Zdanie: „Udział w kosztach odpowiada każdego roku wartości... sztuk narybku, względnie .... sztuk palczaków łososia oraz .... sztuk narybka, względnie ..... sztuk palczaków troci“ otrzymuje następujące brzmienie: „Udział w kosztach odpowiada każdego roku wartości ....,,,

W ustępie 3 należy skreślić słowa: „granic obwodu i“

141.

INSTRUKCJA MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 24 czerwca 1933 r.

w sprawie należności za rozparcelowane grunty państwowe.

ROZDZIAŁ I.

Należności za działki, ich spłata, zabezpieczenie i administracja.

A. Należności za działki i ich spłata.

§ 1.

1. W orzeczeniu, wydanem na podstawie art. 61 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 roku Nr. 1 poz. 1), należy wyszczególnić ogólną kwotę należności z tytułu sprzedaży działki (§ 2), ogólną kwotę, zaliczoną na poczet tych należności (§ 3), i resztę należności (§ 4) w złotych w złocie w rozumieniu art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5.XI.1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855).

2. O ile na poczet należności zalicza się kwotę obciążającej działkę pożyczki instytucji kredytu długoterminowego ze względu na zastosowanie cz. 2 art. 26 i art. 57 ustawy z dnia 28.XII. 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, to kwota ta winna być podana w orzeczeniu oddzielnie z zaznaczeniem daty, na którą została obliczona.

3. Do orzeczenia, wydanego na podstawie art. 61 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, winno być dołączone zestawienie rozrachunkowe, uwidaczniające sposób wyprowadzenia ogólnej kwoty należności z tytułu sprzedaży działki, ogólnej kwoty, zaliczonej na poczet tej należności, i reszty należności.

§ 2.

Do ogólnej kwoty należności z tytułu sprzedaży działki zalicza się:

a) ustaloną w myśl art. 68 i 69 ustawy z dnia 28.XII. 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej cenę sprzedażną działki (łączny szacunek gruntów z zasiewami i uprawami, budynków, drzewostanów i wszelkich materjałów);

b) kwoty, wyłożone bezpośrednio lub wypłacone nabywcy z części parcelacyjnej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej na zabudowę, meljoracje i inne inwestycje po wprowadzeniu nabywcy w posiadanie do czasu wydania orzeczenia, przewidzianego w art. 61 powołanej ustawy;

c) sumę odsetek, obliczonych w myśl § 7 z tytułu oprocentowania kwoty, stanowiącej resztę ceny sprzedażnej, oraz z tytułu oprocentowania kwot, wymienionych w p. *b* niniejszego paragrafu, za czas do początku okresu amortyzacyjnego reszty należności z tytułu sprzedaży działki (cz. 2 i 3 § 6) lub, jeżeli reszta należności nie przekracza 200 zł. — do końca miesiąca, w którym wydane zostaje orzeczenie, przewidziane w art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

§ 3.

1. Na poczet należności z tytułu sprzedaży działki zalicza się:

a) wpłaty, uiszczone przez nabywcę na pokrycie tych należności, oraz kwotę obciążającej działkę pożyczki instytucji kredytu długoterminowego, którą ze względu na zastosowanie cz. 2 art. 26 i art. 57 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej przekazuje się nabywcy działki do zapłaty;

b) sumę odsetek, obliczonych w myśl § 7 z tytułu oprocentowania wpłat uiszczonych przez nabywcę po wejściu w posiadanie działki na poczet należności z tytułu sprzedaży działki.

2) Ponadto, jeżeli osoba, zatwierdzona na nabywcę działki, ma tę działkę w użytkowaniu dzierżawnem, to na poczet należności za tę działkę może być również zarachowana kwota wpłaconej tenuty dzierżawnej. Wówczas jednak należy policzyć odsetki od należności z tytułu sprzedaży działki według postanowień § 7 tak, jak gdyby dzierżawca był wprowadzony w posiadanie działki w charakterze nabywcy w dniu rozpoczęcia się dzierżawy.

§ 4.

1) Różnica pomiędzy ogólną kwotą należności z tytułu sprzedaży działki (§ 2) a ogólną kwotą, zaliczoną na poczet należności (§ 3), stanowi resztę należności z tytułu sprzedaży działki.

2) Reszta należności z tytułu sprzedaży działki, o ile przekracza kwotę 200 zł., podlega zakredytowaniu w myśl § 6 pod

warunkiem, że w razie nieuiszczenia dwóch kolejnych rat, niedopełnienia nałożonego w myśl cz. 1 § 12 obowiązku ubezpieczenia zabudowań, oraz w razie skierowania do działki egzekucji przez Skarb Państwa lub innych wierzycieli nabywcy działki — staje się w całości natychmiast wymagalna.

3) Reszta należności za działkę, o ile nie przekracza kwoty 200 zł. może być rozłożona na raty roczne lub półroczne, płatne w okresie najdalej 4 lat.

§ 5.

1) Osoby, zatwierdzone na nabywców, winny przed wprowadzeniem ich w posiadanie działek wpłacić na poczet należności za te działki następujące kwoty:

a) bezrolni nabywcy samodzielnych gospodarstw rolniczych — 5% ceny sprzedażnej, ustalonej w myśl art. 68 ustawy z dn. 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej;

b) nabywcy gospodarstw wzorowych — kwotę według uznania okręgowego urzędu ziemskiego, nie mniej jednak niż 15% ceny sprzedażnej;

c) nabywcy objektów przemysłowych — kwotę według uznania okręgowego urzędu ziemskiego, nie mniej jednak niż 25% ceny sprzedażnej;

d) inni nabywcy — 10% ceny sprzedażnej.

2. Wpłata, przewidziana w cz. 1, nie może być niższą od kwoty szacunku zasiewów, zapasów, materjałów i inwentarzy, oddanych wraz z działką.

3. Silniejszym finansowo nabywcom z kategorji, wymienionej w przepisie pkt. *d* cz. 1, z wyjątkiem właścicieli karłowatych gospodarstw, wpłata, określona w powołanym przepisie, może być podwyższona do 100% ceny sprzedażnej, jednak w tym przypadku należy każdorazowo na podstawie zebranych danych rozważyć zasobność nabywcy i mieć na uwadze, aby wyznaczona wpłata nie przekraczała możliwości finansowych nabywcy i mogła być przez niego uiszczona bez uszczerbku dla jego zdolności gospodarczych.

§ 6.

1. Reszta należności z tytułu sprzedaży działki, przekraczająca kwotę 200 złotych (cz. 2 § 4), ulega spłacie w ratach amortyzacyjnych w ciągu lat 41. Jednakże dla spłaty reszty należności za grunty, nabyte na potrzeby gminne, szkolne, zdrowotne, kościelne i inne cele publiczne oraz na cele nierolnicze, okres amortyzacyjny nie może przekraczać lat 20.

2. Początek okresu amortyzacyjnego winien być liczony: w orzeczeniach, wydawanych na podstawie art. 61 ust. z dn.

28.XII. 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej w okresie kwiecień — wrzesień — od najbliższego 1 stycznia, a w orzeczeniach wydawanych w okresie październik — marzec — od najbliższego 1 lipca.

3) Do reszty należności z tytułu sprzedaży samodzielnych gospodarstw rolniczych, z wyjątkiem gospodarstw wzorowych, oraz do reszty należności z tytułu sprzedaży innych działek, które nabyte zostały przez pracowników folwarcznych, określonych w art. 45 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, przepisy cz. 1 i 2 mają zastosowanie z tą zmianą, że:

A) okres amortyzacyjny reszty należności wynosi 38 lat;

B) początek okresu amortyzacyjnego winien być liczony:

a) dla reszty należności z tytułu sprzedaży działek, nabytych przez pracowników folwarcznych — od 1 stycznia lub 1 lipca, przypadającego po upływie trzech lat od wprowadzenia nabywców w posiadanie działek;

b) dla reszty należności z tytułu sprzedaży samodzielnych gospodarstw rolniczych, nabytych przez osoby z poza pracowników folwarcznych — od 1 stycznia lub 1 lipca, przypadającego po upływie dwóch lat od wprowadzenia w posiadanie działek.

4) Przepis ustępu B. cz. 3 nie ma zastosowania, gdy początek okresu amortyzacyjnego, liczony w myśl tego przepisu, przypadałby na dzień wcześniejszy niż początek okresu amortyzacyjnego, liczony w myśl cz. 2.

5) Jeżeli przy okresie amortyzacyjnym, przewidzianym w cz. 1 i 3, kwota rocznej wpłaty z tytułu reszty należności wynosiłaby mniej niż 40 zł., to okres amortyzacyjny przyjmuje się odpowiednio krótszy z uwzględnieniem przepisu cz. 7.

6) Za zgodą nabywcy może być przyjęty krótszy okres amortyzacyjny niż to przewiduje cz. 1, 3 i 5. W zależności od zmian w stanie finansowym nabywcy okres amortyzacyjny krótszy, przyjęty w orzeczeniu, przewidzianem w art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, może być później zastąpiony na prośbę nabywcy przez okres dłuższy w granicach postanowień cz. 1, 3 i 5.

7) Ustala się następujące dopuszczalne okresy amortyzacyjne: 5, 10, 15, 20, 30, 38 i 41 lat.

8) Spłata winna być dokonywana w półrocznych ratach amortyzacyjnych, jeżeli jednak kwota rocznej wpłaty z tytułu reszty należności wynosi mniej niż 50 zł., to mogą być wyznaczone roczne raty amortyzacyjne.

9) Raty amortyzacyjne będą płatne:

a) półroczne — w terminach pierwszego kwietnia za pierwsze półrocze kalendarzowe i 1 października za drugie półrocze kalendarzowe:

b) roczne — w terminie 1 października.

§ 7.

1) Kwotę, stanowiącą resztę ceny sprzedażnej, pozostałą po uwzględnieniu wpłat, dokonanych przez nabywcę przed wejściem w posiadanie działki, oprocentowuje się na rzecz Skarbu Państwa za czas od początku najbliższego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po wprowadzeniu zatwierdzonej na nabywcę osoby w posiadanie działki w charakterze nabywcy. Kwoty, wyłożone z części parcelacyjnej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej na zabudowę, meljoracje i inne inwestycje po oddaniu działki w posiadanie, a przed wydaniem orzeczenia, przewidzianego w art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, oprocentowuje się od początku najbliższego miesiąca, przypadającego po dniu wypłaty ostatniej raty tych kwot.

2) Jednakże wymienione w cz. 1 należności:

a) gdy dotyczą działek nabytych przez pracowników folwarcznych, określonych w art. 45 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, nie podlegają oprocentowaniu w okresie do końca miesiąca, w którym upływa trzy lata od wprowadzenia nabywców w posiadanie działek;

b) gdy dotyczą samodzielnych gospodarstw rolniczych, natych przez osoby z poza pracowników folwarcznych, nie podlegają oprocentowaniu w okresie do końca miesiąca, w którym upływa dwa lata od wprowadzenia nabywców w posiadanie działek. Nie odnosi się to do należności, dotyczących gospodarstw wzorowych.

3) Stopa oprocentowania należności, wymienionych w cz. 1, wynosi:

a) za czas do początku okresu amortyzacyjnego kredytowanej w myśl § 6 reszty należności — 3% w stosunku rocznym, a w okresie amortyzacyjnym wraz z kosztami administracji — 3½% w stosunku rocznym;

b) o ile reszta należności nie ulega zakredytowaniu w myśl § 6 — 3% w stosunku rocznym do końca miesiąca, w którym wydane zostaje orzeczenie, przewidziane w art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, a po tym terminie w razie, gdy reszta należności ulega rozłożeniu na raty w myśl cz. 3 § 4 — 3½% w stosunku rocznym.

4) Wpłaty, uiszczone przez nabywcę po wejściu w posiadanie działki na poczet należności z tytułu sprzedaży działki, oprocentowuje się na rzecz nabywcy od początku najbliższego miesiąca kalendarzowego po uiszczeniu wpłaty do początku okresu amortyzacyjnego kredytowanej w myśl § 6 reszty należności lub, gdy reszta należności nie ulega takiemu zakredytowaniu — do końca miesiąca, w którym wydane zostaje orzeczenie, przewidziane w art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

5) W przypadku, gdy ma zastosowanie cz. 2 § 7, wpłaty, uiszczone przez nabywcę w ulgowym okresie, przewidzianym w powołanym przepisie (2 lub 3 lata od wprowadzenia nabywcy w posiadanie), nie podlegają oprocentowaniu do końca miesiąca, w którym upływa wymieniony okres ulgowy.

6) Stopę oprocentowania uiszczonych przez nabywców wpłat przyjmuje się w wysokości stopy, według której oprocentowuje się należności, wymienione w cz. 1, w czasie do początku okresu amortyzacyjnego lub do końca miesiąca, w którym wydane zostaje orzeczenie, przewidziane w art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

§ 8.

Do czasu wydania orzeczenia, przewidzianego w art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, kwoty, przypadające z tytułu oprocentowania należności w myśl cz. 1, 2 i 3 § 7, winny być uiszczane przez nabywcę w dniu 1 października za każdy rok kalendarzowy. Wymiar odsetek dokonywany będzie w nakazach płatniczych.

§ 9.

1) Dłużnikowi służy prawo spłacenia w każdym czasie, przed ustalonym terminem spłaty, całości lub części reszty należności, zakredytowanej w myśl § 6. Przedterminowe spłaty będą zaliczane na poczet rat najbliższych; jeżeli jednak będą one przewyższać dwie raty amortyzacyjne prócz raty bieżącej, to odpowiednio zmniejsza się wszystkie następne raty amortyzacyjne.

2) W razie trudności płatniczych, wynikłych z powodu nieurodzaju, pożaru lub innej klęski, śmierci albo ciężkiej choroby dłużnika lub jedynego żywiciela jego rodziny i t. p., może być dłużnikowi na prośbę jego lub osób zainteresowanych udzielona ulga w spłacie reszty należności, zakredytowanej w myśl § 6, w postaci odroczenia terminu płatności przypadającej raty amortyzacyjnej na okres do pięciu lat lub w postaci rozłożenia raty na terminy płatności rat następnych, przypadających w okresie pięciu lat. Odroczenie jednak lub rozłożenie na raty nie może obejmować więcej niż cztery raty półroczne lub dwie roczne.

3) Ponadto mogą być udzielane powyższe ulgi w przypadku, gdy z powodu poczynionych bez pomocy kredytowej Państwa większych wkładów, potrzebnych i pożytecznych dla gospodarstwa, dłużnik nie jest w stanie bez uszczerbku dla gospodarstwa wpłacić raty.

4) Za czas odroczenia lub rozłożenia na raty należności w myśl niniejszego paragrafu nie pobiera się odsetek zwłoki.

§ 10.

1) W razie nieuiszczenia w terminie raty amortyzacyjnej będą od tej raty policzone odsetki zwłoki w wysokości ½% za każdy cały lub rozpoczęty miesiąc zwłoki, poczynając od upływu 3-ch miesięcy po terminie płatności aż do czasu spłacenia całej raty. Gdyby niespłacona część zakredytowanej reszty należności za działkę została przeniesiona do dłuższego okresu amortyzacyjnego (cz. 6 § 6), to odsetki zwłoki, należne do tego czasu, nie będą pobrane.

2) Przepis cz. 1 nie wyłącza skierowania należności do egzekucji w trybie przymusowego postępowania w administracji lub w trybie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21.X. 1932 r. o wykonaniu egzekucji z nieruchomości przez Państwowy Bank Rolny (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 769) bezzwłocznie po upływie terminu płatności należności.

§ 11.

Przewidziane w cz. 2 § 4 rygory winny być uwidaczniane w orzeczeniach z art. 61 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej wraz z innemi warunkami sprzedaży.

B. Zabezpieczenie należności.

§ 12.

1) W przypadkach, gdy w myśl ogólnie obowiązujących przepisów nie ma zastosowania przymus ubezpieczenia zabudowań, w orzeczeniach, przewidzianych art. 61 ustawy z dn. 28.XII 1925 roku o wykonaniu reformy rolnej, należy nakładać na nabywcę obowiązek ubezpieczenia w określonym terminie tych zabudowań pod rygorem, że zakredytowana reszta należności w razie niedopełnienia rzeczonego obowiązku będzie bezzwłocznie wymagalna (cz. 2 § 4).

2) O zahipotekowaniu (zabezpieczeniu rzeczowem) reszty należności, zakredytowanej w myśl § 6, właściwe okręgowe urzędy ziemskie winny powiadamiać Powszechny Zakład Ubezpieczeń stosownie do cz. 2 art. 39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27.V.1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 3 poz. 23), zaznaczając, że do wyrażania zgody na wypłatę odszkodowania właścicielowi działki uprawniony jest Państwowy Bank Rolny.

§ 13.

1) Zezwolenie na podział, sprzedaż, wydzierżawienie lub zastawienie (obciążenie hipoteczne) w całości lub w części działki, obciążonej resztą należności za tę działkę (art. 54 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej), może być udzielone, o ile dana tranzakcja nie stoi w sprzeczności z zasadami reformy rolnej, a przytem nie narusza interesu Skarbu Państwa, jako wierzyciela.

2) W przypadkach, gdy chodzi o podział działki lub sprzedaż części działki, należy żądać przedłożenia planu podziału gruntów w 2 egzemplarzach, z których jeden zatrzymany zostanie w aktach, a drugi służyć będzie jako załącznik do zezwolenia.

3) Przed wydaniem zezwolenia, przewidzianego w cz. 1, powiatowy urząd ziemski winien zasięgnąć bezpośrednio opinji Państwowego Banku Rolnego. W razie, gdy działka obciążona jest pożyczką z funduszu Państwowego Banku Rolnego, zezwolenie może być udzielone za uprzednią zgodą tego Banku.

§ 14.

1) W przypadku porzucenia działki przez nabywcę po doręczeniu mu orzeczenia z art. 61 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej — powiatowy urząd ziemski powinien roztoczyć opiekę nad działką za pośrednictwem władz państwowych lub samorządowych aż do czasu, kiedy działka ta w poszukiwaniu należności nie zostanie sprzedana z licytacji.

C. Administracja należności z tytułu sprzedaży działek.

§ 15.

Resztą należności z tytułu sprzedaży działek, zakredytowaną w myśl § 6, administruje Państwowy Bank Rolny. Innemi należnościami administruje urząd ziemski.

§ 16.

1) W celu przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu do administracji reszty należności za działki będą sporządzane przez okręgowe urzędy ziemskie wykazy rzeczonych należności na podstawie ostatecznych orzeczeń, przewidzianych w art. 61 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej. Sporządzone w ten sposób wykazy będą przesyłane Państwowemu Bankowi Rolnemu w 2-ch egzemplarzach raz na miesiąc. Państwowy Bank Rolny po otrzymaniu wykazów jeden z egzemplarzy zwróci okręgowemu urzędowi ziemskiemu z potwierdzeniem

przyjęcia do administracji wymienionych w nich należności z adnotacją numerów ewidencji każdej należności w Państwowym Banku Rolnym.

2) Nałożony w myśl cz. 1 § 12 na nabywcę w orzeczeniu, przewidzianem art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, obowiązek ubezpieczenia zabudowań winien być ujawniony w wykazach należności, wymienionych w cz. 1.

§ 17.

Po spłaceniu przez nabywcę całej zakredytowanej w myśl § 6 reszty należności Państwowy Bank Rolny zawiadomi o tem na piśmie nabywcę i właściwy okręgowy urząd ziemski, a na żądanie nabywcy wyda na jego rachunek dokument, zezwalający na wykreślenie w księdze hipotecznej (gruntowej) dłużnego wpisu hipotecznego. Koszty wykreślenia ponosi nabywca.

§ 18.

1) W razie wystawienia na licytację gruntów, obciążonych resztą należności, okręgowy urząd ziemski winien wziąć udział w licytacji w imieniu Skarbu Państwa (art. 8 ustawy z dnia 28.XII. 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej), o ile może grozić sprzedanie tych gruntów za cenę, niższą od niespłaconej reszty należności za te grunty i obciążających je pożyczek z funduszów państwowych. Licytowanie wskazane jest do wysokości niespłaconej reszty należności za grunty i pożyczek z funduszów państwowych, w żadnym razie nie można jednak przekroczyć ceny, jaka możliwa byłaby do uzyskania, przy następnej sprzedaży tych gruntów.

2) W razie nabycia na licytacji przez osobę trzecią gruntów, obciążonych należnością na rzecz Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, może być ta należność, z wyjątkiem zapadłych lub odroczonych rat, przeniesiona przez Państwowy Bank Rolny na nowonabywcę na warunkach, jakie były dla spłaty tej należności ustalone. Nie dotyczy to jednak przypadków, gdy w cenie licytacyjnej nie znajdują pełnego zaspokojenia wszystkie należności, zabezpieczone na rzecz Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

ROZDZIAŁ II.

Przepisy przejściowe.

1. Dział ogólny.

§ 19.

1) Wpłaty na poczet należności za działkę, uiszczone w rublach, markach i koronach, a nieprzerachowane poprzednio, na-

leży przerachować na złote w/g skali § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14.V. 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 30 z 1925 r. poz. 213).

2) Kwoty ustalone przed dniem 9.XI.1927 r. w złotych w złocie, należy przerachowywać na złote w złocie w rozumieniu art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5.XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855), stosując mnożnik 1,72. Takiemu przerachowaniu nie podlegają jednak kwoty, wyrażone w złotych w złocie, jeżeli były one ustalone w czasie od 14.X. 1927 r. do 8.XI.1927 r. z uwzględnieniem już złotego w złocie w rozumieniu art. 16 powołanego rozporządzenia.

§ 20.

1) Nabywcom, którzy zostali wprowadzeni w posiadanie działek przed dniem 1.IV. 1932 r., może być zakredytowana w myśl § 6 lub rozłożona na raty w myśl cz. 3 § 4 cała reszta należności, pozostająca do spłacenia w czasie wydania orzeczenia, przewidzianego w art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, bez względu na wysokość kwot uiszczonych lub podlegających zaliczeniu na poczet należności za działki.

2) W przypadkach, określonych w cz. 1, stopa oprocentowania kwoty, stanowiącej resztę ceny sprzedażnej, i kwot, wyłożonych z części parcelacyjnej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej na inwestycje (cz. 1 § 7), za czas do początku okresu amortyzacyjnego (p. *a* cz. 3 § 7) lub do końca miesiąca, w którym następuje przeniesienie prawa własności działki na nabywcę (p. *b* cz. 3 § 7), wynosi 2% w stosunku rocznym.

§ 21.

W razie, gdy należność za działki, ustalona prawomocnem orzeczeniem, przewidzianem w art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, jest oczywiście niewspółmierna z należnością, ustaloną później za podobne działki, położone w tej samej nieruchomości ziemskiej i powstałe z parcelacji, przeprowadzonej w tym samym roku, należność ta może być odpowiednio zmniejszona w każdym poszczególnym przypadku, na skutek prośby, wniesionej przez nabywcę, o ile dłużnik znajduje się w trudnem położeniu materjalnem i bez uszczerbku dla gospodarstwa nie byłby w stanie uiścić ustalonej prawomocnie za działkę należności.

22.

Należności z tytułu dotychczas zawartych umów kupna - sprzedaży, na podstawie których nabywcy uzyskali przewła-

szczenie działek z parcelacji majątków państwowych, należy przekazać Państwowemu Bankowi Rolnemu do administracji. W przypadkach, gdy umowy zastrzegają płacenie stałej rocznej renty, należy — niezależnie od włączenia należności z tych umów do wykazów, przewidzianych w cz. 1 § 16 — przesłać Państwowemu Bankowi Rolnemu odpisy umów.

2. Dział — parcelacja przedwojenna.

§ 23.

1) Za cenę sprzedażną działek z nieruchomości ziemskich, stanowiących obecnie własność Państwa, których parcelacja została rozpoczęta przed wojną przez władze lub za zezwoleniem b. władz rosyjskich, albo przez b. rosyjski Bank Włościański, ale prawo własności działek nie zostało jeszcze przeniesione na nabywców (nie zawarto aktów kupna — sprzedaży), należy przyjąć:

a) o ile cena ta została w swoim czasie ustalona i jest ściśle określona w umowach przyrzeczenia kupna - sprzedaży lub innych dokumentach, jakie nabywcy posiadają — kwotę określoną w tych umowach lub dokumentach,

b) we wszystkich innych przypadkach — cenę sprzedażną, ustaloną w myśl art. 68 lub 69 ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

2) W przypadku, gdy umowa przyrzeczenia kupna - sprzedaży danej działki lub inne dokumenty, w których określona była cena sprzedażna tej działki, zaginęły, a dokumenty te dadzą się odtworzyć w drodze protokólarnego dochodzenia, choćby tylko w części, dotyczącej rzeczonej ceny, można się oprzeć na tak odtworzonych dokumentach, o ile istnieje przynajmniej jeden oryginalny dokument, dotyczący innych działek z tego samego majątku.

3) W przypadkach, gdy chodzi o działki z nieruchomości, określonych w cz. 1, przepis § 20 ma zastosowanie z tą zmianą, że: a) na rzecz Skarbu Państwa oprocentowuje się kwotę, którą stanowiła reszta ceny sprzedażnej według stanu w dniu przejęcia przez urzędy ziemskie tych nieruchomości do parcelacji, b) oprocentowanie to liczy się za czas od dnia przejęcia nieruchomości do parcelacji i c) na rzecz nabywcy oprocentowuje się tylko wpłaty, uiszczone po dniu przejęcia nieruchomości do parcelacji.

§ 24.

1. Na poczet należności za działki z nieruchomości ziemskich, określonych w cz. 1 § 23, niezależnie od kwot, wpłaconych na rzecz Skarbu Państwa Polskiego, zalicza się:

A. Kwoty, które były wpłacone przez nabywców do b. rosyjskich kas państwowych na rachunek nietykalnego (żelaznego) funduszu majorackiego oraz do kas b. władz okupacyjnych.

B. Kwoty, wpłacone bezpośrednio do rąk notarjuszów lub ich pełnomocników do wysokości 10% umówionej ceny kupna—sprzedaży. Ponad tę wysokość mogą być zaliczone kwoty, o ile donatarjusz:

a) został uprawniony przez b. Senat Rządzący do pobierania od nabywców do rąk własnych wyższych sum, aniżeli 10% umówionej ceny kupna - sprzedaży, lub

b) otrzymał od b. cesarzy rosyjskich prawo rozporządzania majątkiem na zasadzie ogólnych praw cywilnych, czyli z wyjęciem z pod działania specjalnego prawa o majoratach.

2) W przypadku, przewidzianym w p. *a* ust. B cz. 1, wpłacane przez nabywców kwoty mogą być zaliczone w granicach uprawnień donatarjusza do ich pobrania.

3) Wpłacenie określonych w ustępie A i B cz. 1 kwot winno być przez zainteresowane strony należycie udowodnione.

ROZDZIAŁ III.

Przepisy końcowe.

§ 25.

Orzeczenia na podstawie art. 61 ustawy z dnia 28.XII. 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej mogą być wydawane tylko w odniesieniu do działek z tych nieruchomości, których tytuł własności na rzecz Skarbu Państwa jest bezspornie ustalony.

§ 26.

Orzeczenia, wydane na podstawie art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, należy ujawniać w księdze hipotecznej (gruntowej) bezzwłocznie po ich doręczeniu zainteresowanym nabywcom.

§ 27.

Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego prywatno-prawne umowy sprzedaży działek należy zawierać przy zastosowaniu zasad kredytowania, oprocentowania i zabezpieczenia, wynikających z niniejszych przepisów.

§ 28.

1) W razie odmowy nabycia działki przed wydaniem lub uprawomocnieniem się orzeczenia, przewidzianego w art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, ze strony osoby, zatwierdzonej na nabywcę i będącej w posiadaniu działki, można, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w cz. 3, działkę przejąć, przyczem o ile wymienione orzeczenie zostało wydane, należy je uchylić.

2) Przejmując działkę w myśl cz. 1, należy z ustępującą z działki osobą zawrzeć układ, zaliczając na dobro Skarbu Państwa odsetki z tytułu oprocentowania należności w myśl § 7 za czas użytkowania działki i ewentualne udzielone pożyczki wraz z odsetkami oraz wartość uszczuplenia majątku (zniszczenie, zużycie i t. p.), na dobro zaś ustępującej osoby — dokonane wpłaty bez doliczenia odsetek, wartość niezamortyzowanych zasiewów, zapasów i upraw oraz wartość koniecznych i pożytecznych wkładów, np. budynków (o ile są dostosowane do działki), meljoracyj i t. p., oceniając wartość tych wkładów w/g stanu w dniu przejęcia działki. Przypadająca z rozrachunku na rzecz Skarbu Państwa suma winna być uiszczona przed przejęciem działki przez urząd ziemski.

3) O ile w wyniku rozrachunku (cz. 2) Skarb Państwa miałby wypłacić nadwyżkę, przypadającą na rzecz nabywcy, ustępującego z działki, należy odmówić przejęcia działki.

4) Stosowanie cz. 1 nie jest dopuszczalne w odniesieniu do gospodarstw wzorowych i innych gospodarstw, sprzedanych z przetargu.

§ 29.

1) Ulgi w przypadkach, przewidzianych w cz. 6 § 6 (zastąpienie krótszego okresu amortyzacyjnego przez dłuższy) i w cz. 2 § 9, przyznawane być mogą przez Państwowy Bank Rolny samodzielnie, a w przypadkach, przewidzianych w cz. 3 § 9 — w porozumieniu z właściwym powiatowym lub okręgowym urzędem ziemskim.

2) Do wymierzania odsetek z tytułu oprocentowania należności za działki w myśl § 8 uprawniony jest właściwy powiatowy urząd ziemski.

3) Należnościami, które nie zostały zakredytowane w myśl § 6, administruje okręgowy urząd ziemski.

Nakoniecznikow-Klukowski
Minister

142.

PISMO OKÓLNE M. R. i R. R.

Nr. P. VII. 2/800/32 z dn. 24 czerwca 1933 r.

o trybie wykonania art. 3 ustawy z dn. 14 marca 1932 r.

W związku z ogłoszeniem ustawy z dnia 14 marca 1932 r., uzupełniającej przepisy o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 32/32 poz. 335) zarządzam, co następuje:

1) Umotywowane nieużytecznością nadanych działek wojskowych, podania osadników wojskowych o przesiedlenie na inne grunty podlegają rozpatrzeniu przez okręgowe urzędy ziemskie.

Badania działek dokonywać będą urzędnicy, delegowani w tym celu przez okręgowe urzędy ziemskie, wspólnie z przedstawicielami Ministerstwa Spraw Wojskowych, przy odnośnych okręgowych urzędach ziemskich, lub w poszczególnych wypadkach z uprawnionymi do czynności tych delegatami Ministerstwa Spraw Wojskowych, z udziałem w razie potrzeby biegłych. Przy dokonywaniu oględzin komisje winny brać pod uwagę wartość użytkową badanych działek gruntów, które nadawałyby się do osadzenia przenoszonych osadników, oraz dokładnie ustalić istniejący stan prawny.

Do składu komisyj winni być powoływani przedstawiciele władz leśnych w tych wypadkach, gdy komisja bada grunty leśne, celem postawienia wniosku o przekazanie ich na osadnictwo wojskowe.

Protokół, zawierający w treści swej dane o badanym objekcie oraz wnioski komisji, będzie stanowił podstawę do ewentualnego uznania przez okręgowy urząd ziemski przedmiotowych gospodarstw za niedające się do użytkowania rolnego.

2) Po zajęciu stanowiska na podstawie wniosku komisji oraz przedłożonych danych, okręgowy urząd ziemski zawiadomi o tem właściwy powiatowy komitet nadawczy, jednocześnie zaś prześle odpis protokółu badania zdyskwalifikowanej działki wraz z poleceniem o spowodowanie uchwały w sprawie ponownego nadzielenia osadnika, do komisarza ziemskiego — przewodniczącego tego powiatowego komitetu nadawczego, na terenie właściwości którego znajdują się nieobsadzone jeszcze nadziały lub inne nierozdysponowane objekty rolne.

Na cel powyższy, poza obszarami wyszczególnionemi w części 1 art. 1 omawianej ustawy, mogą być również zużytkowane grunty z zapasu już przeznaczonego na wykonanie reformy rolnej.

W wypadku gdy na terenie właściwości okręgowego urzędu ziemskiego w ramach art. 10 ustawy brak jest nierozdysponowanej ziemi do nadania osadnikowi, którego przeniesienia na inną działkę zostało uznane za konieczne, okręgowy urząd ziemski przed powzięciem decyzji o dyskwalifikacji działek wojskowych wystąpi do Ministerstwa z wnioskiem o przeznaczenie na ten cel odpowiednich gruntów.

3) W związku z wyżej wymienioną decyzją okręgowego urzędu ziemskiego komitet nadawczy, na obszarze działania którego położona jest zdyskwalifikowana działka wojskowa, z chwilą uzyskania odpowiedniego zapasu ziemi na osadzanie przenoszonych osadników, poweźmie decyzję na podstawie prośby, złożonej przez osadnika, na zasadzie art. 100 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36/28 poz. 341) o zmianie prawomocnego orzeczenia swego, mocą którego osadnik nabył prawa do posiadanej działki. Na skutek tej uchwały działka wojskowa przejdzie ponownie na własność Państwa.

Grunty pozostałe po osadnikach, przeniesionych na inne osady, mogą być — zależnie od istniejących warunków, przekazywane władzom leśnym na zalesienie, dzielone pomiędzy przyległe osady wojskowe lub zużytkowane na wykonanie refor- rolnej (jako działki dodatkowe).

Wymienione na wstępie punktu 3 podanie osadnika wojskowego winno wyrażać w swej treści jego zgodę na zabezpieczenie długów państwowych, zaciągniętych na posiadaną działkę, na hipotece innej nieruchomości, mającej być uzyskanej wzamian nadziału zdyskwalifikowanego; okoliczność tę należy stwierdzić w treści wspomnianej uchwały komitetu nadawczego.

O ile tytuł własności zdyskwalifikowanej działki wojskowej został już hipotecznie przeniesiony na osobę osadnika, wówczas komitet nadawczy, po powzięciu uchwały o zmianie prawomocnej decyzji w sprawie nadania działki, wystąpi do wydziału hipotecznego właściwego sądu okręgowego o przeniesienie tytułu własności jej na rzecz Skarbu Państwa, powołując się na tę uchwałę, powziętą w związku z decyzją urzędu ziemskiego na podstawie przepisów art. 3 ustawy z dnia 14 marca 1932 r. oraz art. 100 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36/28 poz. 341).

Jeżeli poza należnościami Skarbu Państwa nieruchomość jest obciążona innemi długami, zainteresowany osadnik winien uprzednio wyjednać zgodę wierzycieli na skreślenie tych obciążeń oraz dokonać ich wykreślenia z wykazu hipotecznego posiadanej działki.

W tym wypadku uchwała, stanowiąca podstawę prawną dla przeniesienia tytułu własności nieruchomości na rzecz Skarbu

Państwa, może być powzięta przez komitet nadawczy dopiero po przedłożeniu przez osadnika miarodajnych dowodów o wykreśleniu z wykazu hipotecznego wyżej wspomnianych wierzytelności prywatnych.

4) Po otrzymaniu zaświadczeń (w myśl wskazań pkt. 2 niniejszego pisma) o uznaniu przez okręgowy urząd ziemski wniosku komisji w sprawie przeniesienia osadnika wojskowego na inną działkę i po formalnem skierowaniu tego osadnika do właściwego powiatu decyzją Ministerstwa Spraw Wojskowych, komitet nadawczy, na obszarze działania którego jest położony objekt przeznaczony do zamiany, poweźmie uchwałę o ponownem nadzieleniu działką wojskową przeniesionego żołnierza.

Uchwała o nadaniu osadnikowi nowej działki winna jednocześnie ustalać formę wpisu do działu IV wykazu hipotecznego tej działki, obciążającego nowonadaną nieruchomość wszystkiemi wierzytelnościami Skarbu Państwa, ciążącemi na osadzie poprzednio posiadanej zarówno ujawnionemi jak i nieujawnionemi w hipotece zdyskwalifikowanej działki.

5) W celu zapobieżenia konieczności dyskwalifikowania działek wojskowych i przesiedlania w związku z tem osadników na inne tereny komisja winna mieć przedewszystkiem na względzie, gdy istnieją po temu odpowiednie warunki, częściowe uzupełnienie obszaru poszczególnych gospodarstw i całości osiedli wojskowych przez dodatkowy przydział odpowiednich gruntów państwowych, znajdujących się w zarządzie władz leśnych, drogą przejęcia tych gruntów na podstawie art. 1 ustawy z dnia 14 marca 1932 r.

Drogą tą mogą być uzupełniane obszary poszczególnych gospodarstw rolnych w celu podniesienia ich wartości użytkowej, jak również usuwane dostrzeżone braki w zakresie struktury agrarnej i konfiguracji granic całych osiedli wojskowych.

Wnioski komisji w wypadkach tych mogą odnosić się, zależnie od warunków miejscowych, zarówno do gruntów bezpośrednio przyległych do osad wojskowych, jak i położonych w odrębnych działach.

Sporządzone w związku z powyższem protokóły oględzin powinny zawierać w treści swej dane, dotyczące konkretnych objektów leśnych oraz koncepcje proponowanych przez komisje zmian parcelacyjnych.

6) Jednocześnie ze zmianą projektu parcelacyjnego winny być przeprowadzone odpowiednie czynności pomiarowe.

7) W wypadkach wyjątkowych, gdy podczas badania osady wojskowej, gospodarczo nieżywotnej, stwierdzone zostało, że poczyniono na niej gospodarczo uzasadnione znaczniejsze i niezamortyzowane wkłady, oraz że nie istnieją możliwości wyzyskania wielkiej części poczynionych inwestycyj na nowem gospodarstwie, mogą być, na podstawie wniosku okręgowego urzę-

du ziemskiego, w drodze decyzji Ministra umorzone w całości lub części, ciążące na działce zdyskwalifikowanej zadłużenia z funduszów państwowych. Zadłużenia wobec Państwowego Banku Rolnego nie mogą być umorzone.

8) Zasiłki bezzwrotne z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej na koszty przeniesienia osadników wojskowych w granicach nieprzekraczających 500 zł. na jedno gospodarstwo będą przydzielane przez Ministerstwo na podstawie wniosku odnośnych okręgowych urzędów ziemskich w przypadkach, gdy zachodzi istotnie potrzeba przeniesienia lub przewozu na nową osadę posiadanych przez osadników budowli, inwentarza oraz rodzin osadników.

Komisja, dokonywująca badania osady wojskowej, powinna okoliczność tę ustalić, uzasadniając zarazem w treści protokółu oględzin potrzebę przydziału zapomogi i podając przytem jej właściwy wymiar.

(—) K. Kasiński
Podsekretarz Stanu.

Otrzymują: Okręgowe Urzędy Ziemskie: w Łucku, Brześciu, Białymstoku, Grodnie i Wilnie.

Warszawskie Zakłady Graficzne. Wilcza 60, tel. 893-47.